

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 17. Me autem non semper habebitis. v. 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

oculos ut robustius, diligentius & circumspectius peragerentur ea quae ad nostram & aliorum utilitatem & necessitatem spectant: sane beneficium ferere, ut metere possit fructum prudentis animi est, nam ut ait Chrysostomus: *Qui in terris bene facit, in caelis thesaurizat.*

Hoc autem bone Iesu, verbo & exemplo docuisti tota vita tua, docere ergo proximis beneficentiam exhibere, non semel in anno, mense vel hebdomada, sed quotidie amore tui illectum ut placem Tuam maiestatem merito offensissimam mihi ob grauisima peccata mea, es enim Deus iustissimus Iudex extremum quoque quadrantem exigens, nisi mature inter iudicium tuum & animam meam interponatur misericordia tua Domine Deus meus.

§. 17. *Me autem non semper habebitis. v. 7.*

Quare non Domine? quia vado ad passionem pro vobis, de passione iturus ad mortem, de morte vicissim ad vitam quidem per resurrectionem sed breui de resurrectione transiturus sum ad ascensionem in caelos, & per hanc ad gloriam vobis invisibilem modo, et si ibidem sim paraturus locum vobis, donec de gloria mea ad iudicium mundi redeam bonorum & malorum omnium rationem expectaturus, quando qui bona egerunt ibunt in vitam mecum aeternam; qui vero mala in ignem aeternum putatum diabolo & Angelseius.

Dulcissime Iesu quomodo dicis paucis diebus ante passionem tuam me autem non semper habebitis? qui tamen pridie passionis tuae in ultimâ cena te reliquisti sed speciebus panis & vini nobis semper praesentem, imo post resurrectionem tuam manifestius dixisti, ore tuo veracissimo. Ego sum vobiscum usque ad consummationem saeculi. Dicis ne ergo contradictoria? quod velis non esse nobiscum? Velis nos relinquere Orphanos, & non velis nos relinquere orphanos? tu scis quia sine te nec vivere valemus nec possumus: Heu nos miseros si nos proijcis à te lumen oculorum nostrorum, spes unica salutis animarum nostrarum! heu perimus si non sis nobiscum. quo ibimus à spiritu tuo & quo à facie tua fugiemus? Et tunc aut nos diabolus apprehendet aut infernus. ne elongeris obsecro, aut mane nobiscum, aut nos peribimus. Intellego iam vim verborum tuorum docente me matre Ecclesia S. Catholica, illa me consolatur & ait, non semper habitum iri à nobis visibiliter, ita ut tuam caput sensibilem possimus vngere, pedes lavare &c. Sed tamen semper Te à futurum spiritaliter secundum diuinitatem, imo Sacramentaliter, realiter secundum humanitatem.

humanitatem. Gratias ago tibi Domine pro isto verbo dulcissimo, quod nos per Ecclesiam sponsam tuam erudis & consolaris.

§. 18. *Quod habuit hoc fecit. v. 8.*

Quod habuit, ex instinctu scilicet diuino, hoc fecit, præueniendo un-
gere Corpus Christi in sepulturam in qua ei id non licebit, partim propter
impedimenta terrorum, & occursum Festi, partim propter resurrectionem
meam. Et si alij exponant sic quod habuit, id est, quod potuit fecit, non
quasi multo plura non potuisset, quia ditissima princeps erat & valde
Christo deuota, quæ & plura alia fecit Christo sed quod in potestate eius
fuit hoc perdere rationabiliter in meum obsequium, quod suo ære compa-
ratum dominio pleno possedit. Pulcherrime sanè Domine, & plane ex
medulla intris diuini & humani eam defendis mulierem, & ingeniosissime
eam laudas, dum vituperatur ab alijs, dum tu dicis: Præuenit partim vt, si-
cut alias sæpius, ita & nunc, insinuare mortem tuam esse præforibus, & ut
vel sic ad conuersionem proditor iste duceretur, & ageret pœnitentiam.
Sed & docemur Domine hic à te non temere aliorum opera indicare cum
ignoremus qua intentione fiant, ideo & merito Iudas reprehensus & alij
imitatores eius, imò etiam docemur opere externo Deo & Dei obsequijs
cultum adhibere, eumque esse valde meritorium, cum illo meruerit, illa
mulier tam diuinam sui facti defensionem & laudem.

Cælestis rex æterne considerans ista omnia mysteria, tam in spirituali-
bus quam temporalibus rubore confundor. quia ita parcus sum in
temporalibus, vt vix aliquid eorum, quæ dedisti mihi temporalia, dignè
profundam in tui gloriam maiorem, & in spiritualibus ita sum sæpe tepidus
vt vocem tuam intus adclamantem non audiam velocissime & curram
viam mandatorum tuorum uti hæc mulier currens, sicut ceruus desiderans
ad fontes aquarum: parce igitur Domine, parce Deus: & nunc obsecro aperi
oculos meos vt dona tua melius cognoscam & iisdem rectius vtar quam
hæc mulier feci, amoris tui scintillas in me excita & accende vt carnalia &
caduca omnia penitus me non afficiant. Et ex cognitione donorum tuo-
rum & gratiæ tuæ, semper ex animo gratias tibi agam, semper magis ma-
gisque tibi seruiendi desiderio inardescam, & ardorem hunc etiam exter-
nis operibus, cum filijs S. Matris meæ Ecclesiæ Catholicæ genuinis, con-
tester.

§. 19. *Præuenit ungere corpus meum in sepulturam. v. 8.*

Potest hoc intelligi propheticè, quasi mulier effundens unguentum tua
prophetasset facto suo, insinuans quod nunc viuens valensque inungeret

B a

Christum